color. ¶ Sciendum quinto q quorundam verborum cõpoſita diuerſos re
gũt caſus. vt illudere regit datiuum. vt iudei certatim illuſerũt chriſto. Jd
verbum quãdoq regit accm̃ mediãte ppõne in. vt an me dignum putes in
quem illudas. Deludo vero regit accm̃. vt deluſit eum. Jtem arrideo re
git dtm̃ vt arriſit mihi fortuna Mater arridet filio. Subrideo ſilr da
tiuum. ſed ſæpius ſine caſu ponit. vt ſubriſit. Sed derideo regit accm̃
vt iudei deriſerũt chriſtum. ¶ Sciendum ſexto q ſimplex ſæpe poni
tur p compoſito 7 regit caſum compoſiti. 7 h in carmine frequẽtius vt
tu me rides id eſt derides. Sola deum riſit moriẽtez natio praua. Sic
luſit me p deluſit Pone metum p depone Sic ſedet æquum aſinum.
beatus Ambroſius Cum chriſtus pullum aſini ſederet clamabãt pue
ri 7 moleſte ferebãt iudei quam conſtructioẽm etiam ſequitur ſuum
nomen verbale quod regit gtm̃ mutatum ex accõ verbi ſcz ſeſſor. Vñ in
hymno Dignatus eſt fieri ſeſſor aſelli ¶ Ultimo ſciendum ppõ in
cõpõne tria hz officia. Quãdoq mutat ſignificatum. vt iuſtus iniuſtus. ve
nio inuenio. Quãdoq auget. vt facio pficio. vigilo puigilare ad finem vſ/
q noctis vigilare. Sic fero pfero. vt leue eſt miſerias ferre. pferre graue
Quãdoq minuit ſeu priuat. vt ſubrideo. ſubiraſcor ſubrufus. i. parum ru
ber. Nõ tñ ſemper ppõ hec minuit Quãdoq enim ſurſum ſit vt ſubuolo. id
eſt ſurſum volo. Suſpitio id eſt ſurſum video Virgilius. Tot ſubri/
git aures. die oren op recken. ¶ Sciẽdum q ppõ quatuor modis po
nitur in orõne Quãdoq per cõpõnem vt adamo redamo de quo loqtur lit
tera. Quãdoq per appõnem 7 ſic ex ea 7 dictiõe cui adiungitur nõ fit vna
dictio. vt ad forum ad campum. Quãdoq anaſtraphatur. id eſt poſtpõit.
vt quæcum quocum quacum quibuſcum quide quade qbuſde mecum
ſecum Sic etiam poſtponitur verbo vt i præ ſequor. h eſt pre i. Quãdoq in
terponitur ppõ adiectiuo 7 ſubſtantiuo. vt qua de re qua de cauſa. qbꝫ
ex rebꝫ quam ob cãm. Quãdoq elõgat a ſuo caſu per gtm̃ a caſuali rectũ.
vel aliam dictioẽm. vt ob patris tui in me bñ merita in omnibꝫ tuæ
geram morem voluntati Sic Corde natus ex parentis. vbi ppõ ppo
nitur gtõ recto a caſu ppõnis. Quãdoq verbum interpõit vt factũ eſt a ne/
ſcio q hoie Dictum eſt a qbꝫ neſcio hoibꝫ

¶ Sequitur textus.

Penitet 7 tedet miſeret piget 7 pudet iſta

Accis iunguntur cum gtĩs

Natura primum ſed tranſitione ſcõm

De regimine acti a verbis impſonalibz actiue vocis regẽtibz actm̃. et gtm̃ ſil. Gtm̃ ex vi cauſe efficientis. et actm̃ ex vi tranſitionis.

¶ Hic dt q hæc quãdoq impſoãlia pẽitet tedet miſeret piget 7 pudz re/
gunt accuſatiuum cum genitiuo. accuſatiuum ſignificãtem rem agen
tem vel potius patientem. 7 gtm̃ ſignificantem materiam vel cauſam
materialem. Jn qua vel circa quam verſatur talis paſſio ſiue actio.
vt penitet me peccati. het berouwet mij des ſundes. Job. Tedet
animam meam vitæ meæ. Miſeret me tui. Het ontbarmet mij

dijnre. pudet me ignorantiæ. piget me huius. ¶ Circa lrãm sciendũ p̃
mo ꝙ hæc impersonalia in littera habent quatuoꝛ ꝯstructiones. Quã
doqꝫ ponũtur ſine caſu vt penitet heu ſero. Comicus. Piget pudetqꝫ.
Apud eundem. Ah ſcelesta ouem lupo ꝯmiſiſti. Diſpudet id eſt valde
pudet. Quandoqꝫ regunt accuſatiuũ cum genitiuo. vt dicit littera pe/
nitet me peccati. Quandoqꝫ ꝯstruunᷓ cum accuſatiuo ꝛ infinitiuo po
ſito loco gti. Ut Geneſi. vi. Penitet me feciſſe hoiem. id eſt penitentia
tenet me. Et eſt infinitiuus ꝯstruendus cum illo verbo penitet ſp̄ pre/
teriti plusqꝫꝑfecti tp̄is. quia pn̄a ſolum eſt de malis p̃teritis. Sed
alia verba poſſunt ꝯstrui cum alijs infinitiuis pn̄tis tp̄is. vt pudet me
laboꝛare ¶ Secundo ſciendũ ꝙ hæc tria impersonalia tedet miſeret
pudet habent duplex p̃teritum. vnũ ſub voce actiua. vt teduit miſeruit
puduit. Alteꝝ ſub voce paſſiua. vt teſum eſt. ꝑteſum eſt. miſertũ eſt. pu
ditũ eſt. vt in Exodo. Perteſum eſt populũ itineris ꝛ laboꝛis. Apud
Comicum. Miſertũ eſt me tui ita dij me ament. Apud Plautũ. Ne/
qꝫ me mei neqꝫ me tui puditum eſt. ¶ Et inueniunᷓ hæc etiam perſo
naliter poſita habere ntm̄ a parte anterioꝛi. ꝛ accm̄ a parte poſterioꝛi.
Ut vda pupilli quem gena miſeret. id eſt quē vda id eſt humida gena
pupilli ad miſericoꝛdiam ꝯmouet. Cato. Quod pudeat ſocios pru/
dens celare memento. Sic perſonaliter dicimus. Nil pudet iſtum. ſed
ſæpius imperſonaliter loquimur ꝛ per gtm̄. vt nullius rei pudet iſtuꝫ
¶ Sciend̄ Tercio ꝙ ſex ſunt verba imperſonalia quę iungi ſolent in
finitiuis hoꝝ imperſonaliũ penitere tedere miſerere. vt hæc cœpit inci
pit deſinit poteſt ſolet debet. vt cœpit eum penitere. Peccati poteſt te
pigere. Solet me miſerere tui. debet te penitere. Unde Quintilianus
Penitere eũ ſui facti poteſt quæ etiã perſonaliter dictis infinitiuis iun
gi inueniunᷓ. vt ille cœpit penitere. Sed melius loquimur imperſona
liter. vt cœpit illũ penitere. Jungunᷓ ꝛ dicta ꝟba cœpit incipit deſinit
p̃t ſolet debet infinitiuis alioꝝ imperſonaliũ. vt cœpit mea intereſſe i/
cipit mihi libere bibere comedere. incipit me delectare bibere. Quare
dicta imꝑſonalia dn̄r imꝑſonalia ex adiunctione. iungunᷓ eĩn infiniti
uis alioꝝ imꝑſonaliũ ¶ Sciend̄ quarto ꝙ eſt drã inter penitere pige/
re ꝛ pudere. Nã penitere iungiᷓ ꝟbis pꝛeteriti tp̄is. vt penitet me feciſſe
qꝛ pn̄a ſolum ē de p̃teritis malis. Sꝫ piget ꝛ pudet iungunᷓ ꝟbis pn̄
tis ꝛ p̃teriti tp̄is ꝛ futuri tp̄is. Accipiᷓ penitere qn̄qꝫ ꝓ pn̄am hr̄e. vt
penitet me pcti. Qn̄qꝫ ꝓ pudere ſiue pudere. vñ Cicero de ſenectute.
Nũ igiᷓ ſi ad centeſimũ vixiſſet ãnũ ſenectutis eũ ſuę peniteret. id ē pu
deret. Quandoqꝫ accipiᷓ pꝛo tedere. Apud Uirgiliũ. Nec te peniteat
calamo triuiſſe labellum. ¶ Sciendum quinto. Differentia eſt inter
miſeret imperſonale. ꝛ miſereoꝛ miſereris ſecundæ coniugationis ꝛ mi
ſeroꝛ miſeraris p̃mæ ꝯiugationis. Nam miſeret imperſonale regit ac/
cuſatiuũ cum gtō. vt miſeret me tui. Miſereoꝛ eris ſecundæ ꝯiugatio
nis regit genitiuũ vel datiuum. vt miſerere mei deus. Miſerere mihi
domine. ꝛ ſignificant hæc duo mente vel animo cõpati. Sed miſeroꝛ
aris pꝛimæ ꝯiugationis regit accm̄. Unde canit eccl'a. Miſerans p̃ce
pti tranſgreſſoꝛē. Prudentius. Miſerans laboꝛes hoim̄ Jn̄ miſerabiᷓ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

dr̄ q̄ eſt miſeratiōe dign⁹. Et ſr̄ hoc ꝟbū miſeroꝝ arꝫ ex miā iuuare
Preſtat inuidioſum eſſe q̄ꝫ miſerab̄lem.

Accuſanſq̄ꝫ modo damnās ve locatur eodem

¶ Hic dr̄ ꝙ accuſandi ꝛ damndāi ꝟba regūt etꝫ accm̄ cū gtō. vt accu
ſo te furti mēdacīj ꝑfidiæ negligētiæ. Damno te furti. Et ſt̄ accuſandi
ꝟba hæc. Accuſo arguo ago calumnioꝛ inſimulo inculpo carpo coꝛri/
pio increpo repꝛehēdo. Et oꝓpoſita excuſo expurgo alligo : ꝛ ſic dici⁹
Petrus alligat ſe furti. Comicus Hic ſe furti alligat ſupple ad ꝓban
dum Damnādi ꝟba ſunt damno mulcto ꝯuinco punio caſtigo plecto
vt damno te furti. mulcto te neq̄ciæ. plecto te ꝟitatꝫ. Regūt ſil̄r accm̄
cū gtō laudādi ꝛ ꝯmēdādi ꝟba vt laudo ꝓbo ꝯmēdo te ꝟtutꝫ Itē ad/
monēdi ꝟba regūt accm̄ cū gtō vt ſunt moneo ꝯmonefacio ꝯuenio cō
memoꝛo vt moneo te debiti. Monimēta admonēt nos coꝝ quoꝝ mo
nimenta ſunt. Et etiam admonēt nos moꝛtalitatꝫ noſtræ ꝯuenio te d̄
biti. ꝯmonefacio te illius. Apud Boetium Nā me iam hoꝝ ſcdo com
memoꝛas ꝯſulo te reꝝ. ¶ Sciēdum p̄mo ꝙ dicta ꝟba pn̄t regere i eo
dem ſenſu abltm̄ ꝓ gtō: vt accuſo te furti vel furto. laudo te ꝟtutꝫ vl̄ ꝟ/
tute. plecto te ꝟtutꝫ vel ꝟtute. purgat ſe crimis vel crimiē. Sūt tn̄ quæ
dam dcōes q̄ ſemꝑ regūtur ab his ꝟbis in abltō ꝛ nō in gtō: vt ſunt ab
latiui haꝝ dictionū vterq̄ꝫ neuter alter ambo. vt ſi q̄s furet̄ rem ſacram
de ꝓphāo loco tenet̄ ne ſacrilegīj an furti an vtroq̄ꝫ. n̄ tn̄ an vtriuſq̄ꝫ. q̄
ſuſtulerit rem ſuam a ſacro furti ne tenetur an ſacrilegīj an neutro. nō
āt an neutrius. Accuſari poteſt petrus vel furti vel ſacrilegīj. vel vtro
q̄ꝫ vel ambob᷒. nō tn̄ vtriuſq̄ꝫ vel amboꝝ. ¶ Sciēdum ſcdo ꝙ iſte
gtūs ꝛ abltūs rectus a ꝟbis damnādi qn̄q̄ꝫ ſt̄ crimen quo vel cui⁹ q̄s
damnatur. vt damno te furti vel furto. homicidio vel homicidīj Qn̄ꝫ
iſti genitiui vel ablatiui ſn̄t penam quæ infligitur Horatius Dam/
natus longi ciſyphus laboꝛis. vbi ille gtūs longi laboꝛis impoꝛtat
pœnam. ciſypho inflictam. Apud Uirgilium Refugo damnauit ſole
micenas. Sap. Moꝛte turpiſſima ꝯdemnemus eum. Plectetur capi
te. vbi ablatiuus ille ſignificat pœnam. Sed plectetur furti vbi ſt̄ cri
men. Eandem ꝯſtructioēm habet hoc nomen reus quod qn̄q̄ꝫ regit ge
nitim vel abltm̄ crimis. vt reus furti vel furto. reus homicidīj vel ho/
micidio. Qn̄q̄ꝫ regit gtm̄ vel abltm̄ pœnæ. reus moꝛtis vel moꝛte
¶ Sciendum tercio integra ꝙ quandoq̄ꝫ oꝛatio equiualet verbo
damnandi. ꝛ habet regimen huius litterę. vt apud Lucanum. Dat
pœnā maioꝛis aquæ. hoc eſt ꝓpter maioꝛem aquam. Sic dat pœnaꝫ
homicidīj. luit pœnam ſacrilegīj. Pendit pœnam ꝑiurīj De eo ſumet̄
ſupplicium periurīj. penaſq̄ꝫ animi ꝑſoluit auari. Etiam dr̄ luit pœ
nam moꝛte. ¶ Sciendum quarto ꝙ paſſiua ꝟboꝛum accuſandi
damnandi ꝛ laudandi regunt etiam gtm̄ vel ablatiuum. ꝛ nō accm̄.
Sicut enim dicimus accuſo te negligentiæ ꝙ nullas ad me dediſti lit
teras Ita tu accuſaris a me negligētiæ ꝙ nullas ad me das lrās. Ac/
cuſo tabellarium ꝑfidiæ ꝙ lrās ad me datas nō reddidit ſeu ꝑtulit

Ita tabellari⁹ accuſaꝛ a me pꝫfidiæ ꝙ lr̃as ad me datas nō reddidit Et
inueniunꝛ hæc paſſiua accuſaꝛ agiꝛ varias regere gtōs vel abltōs vt pe
trus agiꝛ vel accuſaꝛ furti. petrus agiꝛ ſacrilegij. h̔ eſt ꝙ ſuſtulerit ſacꝝ
de ſacro. ſacꝝ de non ſacro. non ſacꝝ de ſacro Agiꝛ parricidij. h̔ eſt iecit
man⁹ in parentes. ꝉ patriam ꝓdidit. ꝉ inſequiꝛ. Agiꝛ veneficij. hi heeft
mit ꝟgiffenis omme ghegaen. Agiꝛ maleficij h̔ eſt incantatōis. mit to
uerije. Petrus agiꝛ illati ſtupri. hi heeft een ioncfrou ꝟcrachticht Agi
tur maieſtatis ſeu leſæ maieſtatꝫ. hi heeft op die heren gheſproken. In̄
crimen leſæ maieſtatis dcm̄ eſt. Agiꝛ repetundaꝝ ſiue de pecunijs repe
tundis h̔ eſt accuſaꝛ. vt referat impēſa ſiue rōnem reddat. Agiꝛ inter/
uerſæ ꝉ interuerſaꝝ h̔ eſt accuſaꝛ de aliena pecunia ſiue rei pꝫ fraudē de/
tentæ. ontholden datmē gheleent heeft. Tulli⁹ Uerres interuertit re/
gis candelabꝝ. Et eſt interuertere rem aliquā callide tenere. ne facile re
haberi poſſit. vn̄ Plinius. Marc⁹ curius interuerſis pecunijs accuſa
baꝛ. Agiꝛ ſpretaꝝ h̔ eſt accuſaꝛ de ꝯtumacia. Agiꝛ expilatæ heredita/
tis. h̔ eſt accuſaꝛ de infidelitate tutelæ. Accuſare eſt ꝉ apud iudices vel
apud alium quēuis etiam apud illū ipſum: quē accuſes. ſignificare at
ꝙ oñdere aliquem peccaſſe Incuſare vero rep̄hendere mores alterius
ꝛ plerūꝙ cum q̄rela ꝙ ab illo iniuria ſis affectus.

Uerba ꝙ ſumpta foris chriſti bonus ardet amorē

¶ Hic dr̄ ꝙ ꝟbum neutrale abſolutū poſitum ꝓ ꝟbo tranſitiuo regit
accm̄ caſum. vt bonus hō ardet chriſtū. i. ardenꝛ amat Uirgilius For
moſum paſtor chorydon ardebat alexim. Idē Pars ſtupet innupte do
nū exiciale mineruæ. Eſaias. Iubilate montes laudē. Idem Et nu
bes pluant iuſtū. Ps̄. De⁹ pluet ſuꝑ pctōres laqueos. qđ ꝟbum pluo
freq̄ntius apud autores regit abltm̄. vt pluit lapidibꝫ. Ps̄. Exultabit
lingua mea iuſticiā tuā. vbi tn̄ q̄dam dicunt accm̄ poſitū ꝓ abltō. vt in
alio pſalmo. Et iuſticia tua exultabunt. Quē tremunt baratra mors
cruēta pauet. In actibꝫ aploꝝ dr̄. Uincula ꝛ tribulationes me manēt
hieroſolymis. Sic etiam poeta. Uirgilius in ſuo libro Te q̄ꝫ magna
manebunt regna. In quibꝫ orōnibꝫ manere ponitur pro futuꝝ eſſe In
euangelio. Qui me erubuerit ꝛ ſermones meos hunc fili⁹ hoīs erube/
ſcet cū venerit in maieſtate ſua. Itꝫ Qui viderit mulierē ad ꝯcupiſcen
dum eā iam mœchatus eſt eā in corde ſuo. h̔ eſt iam cognouit in corde
ſuo. Mœchor abſolutū pro tranſitiuo poniꝛ. Et in his exemplis ꝛ in
oībꝫ ſimilibꝫ fit figura euphoniſmus dicta quæ ponit ꝟbum ꝓ verbo.
Unde euphoniſmus erit ꝓ verbo ponere ꝟbum. Exultat dm̄ laudem
mea lingua ſuperni. ¶ Sciend̄ circa lrām ꝙ non omnia abſoluta ꝟ/
ba regunt accm̄ in quem tranſit actus verbi. quare opꝫ ſequi autores.
Nam quāuis ardeo regit hunc accūm. vt ardet deum. non tamen fla/
gro ſuum ſynonymū nec feruet nec eſtuat quæ potius regunt ablatiuū
Ut flagrat amore chriſti. ¶ Uerba enim neutralia abſoluta ꝛ eti/
am verba deponentia abſoluta frequentius regunt datiuū cauſæ effi/
cientis. Neutralia ſunt hæc. Exultat gaudet iubilat mœret dolet hor

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ret pallet rubet nigret ⁊ albet. friget ⁊ ardet ſtupet hebet calet toꝛpet
pollet viret aret floꝛet cum ſplendet tepet ⁊ liquet. ⁊ madet adde ¶ De
ponētia ſunt hec. Triſtoꝛ cum lætoꝛ q̄roꝛ iraſcoꝛ verecūdoꝛ. Glorioꝛ in
dignoꝛ oblectoꝛ de quoqꝫ lectoꝛ Effectiua ſcies hæc ſemꝑ v̄ba vocare
Et regunt abltm̄ ꝑntem cām efficientem. vt ardeo amoꝛe chꝛiſti. hoꝛ/
reo moꝛte. frigeo timoꝛe. calet ira. pallet timoꝛe. feruet ira. rubet verecū
dia. de ꝺponētalibꝫ. letoꝛ tua fœlicitate triſtoꝛ tua aduerſitate. lætoꝛ tu
a ſecunda foꝛtuna. triſtoꝛ tua aduerſa foꝛtuna. Inueniūtur q̄dam ab/
ſoluta cum accō ⁊ abltō. vt calēt ingenium ingenio. redolet pꝛudētiaꝫ
inſipientiam vel a. Et caleo ꝑ ſimplex l eſt eſſe vel fieri calidum. ſꝫ cal
leo ꝑ duplex ll eſt callum facere ſeu fieri. teutꝫ hart werden. Vn̄ calloſe
manus dictæ ſunt ⁊ ſic regit abltm̄. vt manus meæ nimio laboꝛe ob/
calluerūt. Qn̄qꝫ calleo ꝑ duplex ll ē callidum ſeu aſtutum eſſe. ⁊ ꝑop
tune aliquid ſcire. ⁊ ſic regit accm̄ vt dicēda ſilendaqꝫ calles verſutias
calles Et ego has verſutias calleo. Omnia deriuata ab h̄ v̄bo gemi/
nāt ll. vt calliditas. Sed a caleo retinēt ſimplex l vt caliditas. teutōi/
ce warmheyt. ¶ Sciendum ſcdō v̄bum abſolutum ꝓpꝛie eſt illō qō
ad faciendam ꝑfectam ſeutēciam nō eget obliquo caſu. vt caleo frigeo
ſto. ⁊ ideo v̄ba abſoluta dicta ſunt ꝑfecta v̄ba qꝛ faciūt ꝑfectam ſnām
ſine obliquo ſequēte. Et eſt v̄bum neutrale duplex ſcꝫ abſolutū de q̊ h̄
loq̄mur. ⁊ eſt qō nō regit accm̄. Alterum eſt neutrale tranſitm̄. vt aro
littus. bibo vinum. comedo panē. ⁊ hꝫ tercias ꝑſoās paſſiui. Verbum
neutrale tranſitiuū vt terra arat̄. vinum bibitur. ⁊ foꝛmat de ſe tria ꝑti
cipia ſcꝫ pn̄s in ns p̄teritum in tus. futuꝝ in rus. vt bibens bibitus bi
biturꝯ. Verbū neutrale abſolutum v̄o nō regit accm̄. nā nō hꝫ tercias
ꝑſoās in paſſiuo. Non habet tria ꝑticipia. ſed tm̄ duo. Ut habetur ibi
Cum v̄bum qō habet quarto caſu. ⁊c. ¶ Sciēdum tercio ꝙ verba ab
ſoluta regūt aliq̄bꝫ modis accm̄ Primo ꝑ ſynecdochē vt doleo caput.
Scdō accm̄ cauſæ regunt. vt anhelat pꝛælia. gaudeo tua gaudia. gau
deo tuam ſcdam foꝛtunam vel foꝛtuna. Tercio accm̄ loci vel ſpacij. vt
ambulaui tria miliaria. Quarto accm̄ tꝑis vt habito hic tres annos
doꝛmiui hic tres annos. Scdō regūt accm̄ ꝑ euphoniſmum cum ab/
ſolutum ponitur ꝓ tranſitiuo. vt ardet deum. Sexto accm̄ poſitum ad
uerbialr̄. vt viuit deum. i. diuine. Juuenal̄. Qui curios ſimulāt ⁊ ba/
chanalia viuūt. Septimo accm̄ ꝑ ꝯpōnem vt exeo vꝛbem. ⁊ de illo di
ctum ē ibi v̄bo compoſito. Octauo accm̄ ſui verbalis. ⁊ ſcdm̄ aliquos
accm̄ ꝓpoꝛcionabilem. ſine quo actus verbi nō p̄t fieri. vt curro curſuꝫ
pugno pugnam. viuit vitam fœlicem miſeram. Nono v̄ba funebꝛia
carmina ſignificātia. i. lamētādi v̄ba. vt fleo mrēm. lugeo pꝛēm. plāxe
runt amicos. Sed iſte modus nō differt a ſcdō. qꝛ accūs videt̄ ſignifi
care cauſam. De dictis modis tales ſunt v̄ſicl'i Synecdoche cauſa lo
ca tempus tranſitus aduer. Compoſitum v̄bo quartum iunxere ſolu
to Sic ꝓpꝛium iungas ⁊ triſtia carmina ſubdes. Flere eſt lachꝛymis
ideoqꝫ tantum hominum eſt ſicut ridere. Ploꝛare eſt voce flebili ⁊ effu
ſa doloꝛem ſuum aperire Vn̄ imploꝛare eſt opem oꝛare. Plangere eſt
ꝑcuſſione ac verberatione pectoꝛis capitis vulnus alioꝛum ve mēbꝛo

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rum ſe in dolore affligere. Jō per tranſumptōem dꝛ fluctus plangere littora. Eiulare ē voce ſublata flere. Vociferare ē voce effrenata ñ mō dolorem ſ; etiam indignationem oñdere. Lamentari ē voce q̄rula ⁊ triſti orōe cladem triſtari ſuā. tꝫ ſyn ongheual

℄ Sequitur textus

Que ſine pſonis ſunt atq; gerundia iungis
Si tñ a verbo qd̕ tranſeat illa creabis.
Matheū legitur pſalmos erit añ legendum.

℄ Hic dt̕ ꝙ ṽba impſonalia paſſiuæ vocis in tur dñdentia a verbis tranſitiuis regunt cū ſuis gerundijs accm̄. vt legit̃ matheū. legendum eſt pſalmos. ℄ Circa lrām ſciend̕ ꝙ ṽba impſonalia venientia a ṽbis væhementiſſimæ tranſitionis. ħ eſt a ṽbis docēdi rogandi freq̄nti⁹ regunt accm̄. vt docet̃ grammaticā. docendū eſt grammaticā. orādum eſt veniā. Impſonalia vero venientia ab alijs ṽbis raro inueniunt̃ regere accm̄. Raro eñ inuenit̃ legit̃ matheū. legit̃ ṽgilium ⁊ ſil'es locutiones. Non tñ negādum alia ṽba non væhementiſſimæ tranſitiōis poſſe regere accm̄. qꝛ inueniunt̃ regere accm̄ q̄uis admodum rarent. Vñ Naſo. Quod mare qd̕ tellus a ppone qd̕ educat aer. Nil in qd̕ nobis eſuriat̃ erit. ℄ Sciend̕ ſecundo. ṽba impſonalia hn̄t quatuoꝛ ꝯſtructiones. Qñq; ponunt̃ ſine oī caſu. vt legit̃ cantat̃. Virgilius Jtur in antiquam ſiluā. Item Bellat̃ cominus armis. Currit̃ ad vocē iucundā Quid agit̃. fit rñſio fletur ſtat̃. Qñq; regunt abltm̄ mediante ppōe a vel ab a pte anteriori. ⁊ ſcd̕m quoſdam a pte poſteriori. vt a me legit̃ Qñq; regunt oēm caſum ſui ṽbi. vt docetur grammaticā. parcitur delinquenti. ſupplicatur deo. fauetur tibi. Emit̃ tanti quanti pluris minoris. ⁊c. Docet̃ tres horas grammaticā. Qñq; regunt accm̄ ⁊ abltm̄ mediante ppōne a vel ab. vel dtm̄ p abltō poſitum. vt docet̃ a m̄e grammaticā. docet̃ mihi grammaticā. ⁊ in ſuperiori exemplo Nil in qd̕ nobis. vbi ille dtūs ponit̃ ablti loco id eſt a nobis. ℄ Jſtas quatuoꝛ conſtructiones etiam hn̄t gerundia impſonaliū. Qñq; ponunt̃ ſine caſu. vt legendum eſt. ℄ Quandoq; cum ablatiuo vt a me docendum eſt ℄ Quandoq; cum caſu ſui verbi vt docendum eſt grammaticam parcendū eſt ei. emendū eſt tanti. Qñq; accm̄ cum abltō vel dtm̄ ablti loco poſitū. Vt a me docendū eſt grammaticā. vel mihi docendum eſt grammaticā. ℄ Sciend̕ tercio. verbū impersonale paſſiuæ vocis ē illud quod terminatur in tur. ⁊ ꝯiugatur ſolū per tercias perſonas ⁊ p men teutoniſatur. vt in pn̄ti legitur legebat̃ lectum eſt vel fuit. Et format de ſe duo participia. pteritum vt lcm̄. futuꝝ vt legendū doctū docendum quæ etiā ſeruant quatuoꝛ dictas ꝯſtructiones. vt doctū eſt ſine caſu. Cū abltō ⁊ accō ſil'. vt a me doctū l' mihi doctū eſt. Formāt̃ etiā impſonalia a ṽbis actiuis. vt amat̃ legit̃. a ṽbis neutralibꝫ. vt currit̃ ſtat̃ itur. Non tñ ab oibꝫ neutralibꝫ. non eñ dꝛ calet̃ friget̃. Formā

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf